

Stipendiatorganisasjonene i Norge

Unge forskeres pandemi erfaringer

Forskerutdanningskonferanse, Oslo Met

Nicolas Gibney

leder@stipendiat.no

14/09/2022

Introduksjon

Hvem er SiN?

- Paraplyorganisasjon som representerer ph.d.er og postdoktorer på nasjonalt nivå
- Vi har 11 medlemsorganisasjoner som til sammen representerer cirka 7000 doktorgradsstipendiater og postdoktorer
- Vi tar ansvar for å støtte opp om medlemmenes interesser både nasjonalt og internasjonalt
- Følgende presentasjon er basert på erfaringene til våre medlemmer

Hvem er jeg?

- PhD ved NHH på mitt 4. år
- Valgt som leder i november 2021

Hvorfor er dette viktig?

- PhD-er og postdoktorer representerer fremtiden for Norges akademiske sektor
- Pandemien har påvirket oss mer enn andre grupper (etter vår mening)
- Pandemiperioden skapte både positive og negative opplevelser
- Den mentale helsen blant oss har gått ned under pandemien
- Mange bruker lengre tid på å forberede doktorgraden – det kan bli verre i fremtiden

Digitalisering

- Vi har lært mye om digitale løsninger
 - Det er imidlertid store forskjeller mellom instituttene
 - Tilpasningstiden varierte mellom noen uker og måneder
 - Mange måtte støtte utekniske professorer i undervisningen
- Digitalisering påvirket både læring og undervisning
 - Mange fikk ingen fysisk undervisningserfaring
 - Skapt en situasjon hvor mange mangler en 'Teaching Portfolip' på arbeidsmarkedet
- Stor forskjell på å undervise fysisk og digitalt
 - Flere studenter ble uengasjert
 - Veiledning ble også påvirket

Digitalisering - Positivt

- Vi måtte lære mye, på kort tid
 - Ga oss svært nyttige og etterspurte ferdigheter
 - Digitalisering og digital undervisning øker, også etter pandemien
 - Hybrid læring er også fortsatt veldig populært
- Lettere å tiltrekke seg gjesteforelesere
 - Mindre reiser gir gjestene større mulighet til å bli med
 - Større muligheter dersom reisetid ikke er en vurdering
 - Kan skape bedre læringsmuligheter
- Hvis det blir en ny lockdown, tilpasser vi oss raskt

PhD-Kurs

- Alle som tar doktorgrad må ta et visst antall ECTS
- Kursplanene er brått endret
- Professorene måtte tilpasse seg digitale forelesninger
 - Men det følte som om PhD-kurs var en ettertanke
- Mange måtte avlyse eller endre planleggere på grunn av avlysning av kurs – spesielt ved utenlandske skoler
- Lokale doktorgradsstudenter gikk glipp av en sjanse til å bygge nettverket sitt fordi ingen kunne komme på kursene våre
- Men det var lettere å ta kurs på andre skoler – etter rundt ett år

Pøveforelesninger og Disputaser

- Veldig bratt læringskurve for alle
- Mange ble forsinket
 - Både langsiktig og på dagen
- Mange deltakere var uprofesjonelle
 - Noen tok ikke hensyn til presentasjonen
 - Noen hadde mikrofoner på eller kameraer av
- Personlig skuffende
 - Ingen mulighet til å feire prestasjonen
 - Ingen følelse av prestasjon
 - Sett på som «en normal presentasjon» av kandidatene

Veiledning

- Det kan være vanskelig å kontakte veiledere
 - Noen veiledere var ikke teknologisk dyktige
- Hadde generelt færre møter
- Mindre eller ingen tilgang til forskningslaboratorier for de som trengte dem
- Ingen mulighet til å møte veileder i hallen eller deres kontor for hastesaker
- Veiledning var generelt redusert i kvalitet under pandemien

Faglig Integrering

- Faglig integrering ble kraftig redusert under pandemien – både lokalt og internasjonalt
- Vi gikk glipp av:
 - konferanser
 - gjesteforelesninger med internasjonale gjester
 - kurs ved andre institutter
 - fysisk nettverksbygging
- Digitale konferanser tilsvarer ikke fysiske konferanser
 - Mye mindre nettverksbygging
 - Ingen forskjell på å presentere for din avdeling eller en annen digitalt
- Internasjonale mobilitet blant doktorgradsstudenter og postdoktorer var sterkt redusert eller forsinket

Faglig Integrering - Positivt

- Mye lettere å få kontakt med folk en-til-en
- Lettere å finne tid til å møtes i begynnelsen av pandemien
 - Mange mennesker var i samme situasjon
 - Folk som pleide å være opptatt hadde plutselig ledig timeplaner
- Datainnsamling var enklere hvis du brukte intervjuer eller undersøkelser
- Kunne knytte kontakter digitalt og senere samarbeide personlig
- Ga oss en takknemlighet for fysiske konferanser da de begynte igjen

Langtidseffekter

- Mange fullfører ikke en doktorgrad på 4 år
 - Vanskelig å vite hvor forsinket du blir til slutten av PhD-perioden
- Det kan bli verre i fremtiden
- Mange nåværende stipendiater startet rett før eller under pandemien
- Mye 'Burn Out'
 - Stor mangel på støtte både fra institutter og veiledere under pandemien
 - Vår spørundersøkelse viser at mental helse blant oss tok en kraftig nedsving under pandemien
- Mange hadde en helt annen opplevelse enn de forventet
 - Vi ville reise, samarbeide med andre forskere, undervise i et klasserom – alt ble avlyst

Potensielle Løsninger

- Konsistens med utvidelser
 - Mange kan ikke søke før de nesten er ferdig med kontraktene
 - Dette har store konsekvenser for visum
- Må være lettere å søke om forlengelse
- Mer oppfølging av stipendiater
 - Både faglig av veiledere og personlig av institutter
- Mer støtte:
 - For reiser og samarbeid med andre forskere
 - For undervisning hvis man ønsker å fortsette i akademia
 - For psykisk helse hvis man hadde det dårlig under pandemien
- Mange av oss trivdes ikke under pandemien
- Det kan få konsekvenser for folks ønsker om å fortsette i akademia

Konklusjon

Har pandemien påvirket forskerutdanningen? – Ja, men på både positive og negative måter

- Positivt

- Vi har lært mye om digitale løsninger og digital undervisning
- Vi fikk muligheten til å snakke og samarbeide med forskere fra hele verden
- Vi kunne delta på flere digitale forelesninger, konferanser, møter osv. enn normalt

- Negativt

- Vi hadde flere uventede forsinkelser, kanskje lengre kanskje kortere, men nesten alle ble forsinket
- Vi kunne ikke bygge et akademisk eller profesjonelt nettverk
- Vi hadde generelt en vanskeligere PhD-periode, fra sosial isolasjon til høyere usikkerhet med fremtiden

